

Že klije

Iz Lukovega evangelija 4,1-13

Jezus se je vrnil od Jordana poln Svetega Duha in Duh ga je vodil štirideset dni po puščavi, hudič pa ga je skušal. Tiste dni ni nič jedel, in ko so se končali, je postal lačen. Hudič mu je rekel: »Če si Božji Sin, reci temu kamnu, naj postane kruh.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Človek naj ne živi samo od kruha.« Nato ga je hudič povedel gor, mu v hipu pokazal vsa kraljestva sveta in mu rekel: »Tebi bom dal vso to oblast in njihovo slavo, kajti meni je izročena in jo dam, komur hočem. Če torej mene moliš, bo vsa tvoja.« Jezus mu je odgovoril: »Pisano je: Gospoda, svojega Boga, mōli in njemu samemu služi!« Potem ga je hudič odvedel v Jeruzalem, ga postavil vrh templja in mu rekel: »Če si Božji Sin, se vrzi od tukaj dol; kajti pisano je: Svojim angelom bo zate zapovedoval, da te obvarujejo in: Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.« Jezus mu je odgovoril: »Rečeno je: Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!« Ko je hudič končal z vsemi skušnjavami, se je umaknil od njega do primerne časa.

... da bi skrbel za kal novega življenja, njegovo Besedo v tebi, družini, bratstvu ...

⊕ Jezusa v puščavo povede Sveti Duh. V srcu ima še vedno glas Očeta. Medtem ko stopa iz krstnih voda Jordana, Oče nad njim spregovori Besedo: *Ta je moj ljubljeni Sin*. Jezus ostane štirideset dni v puščavi, kjer je njegova edina družba ta Beseda. V puščavi Beseda postane spomin. Toda hudi duh se sam povabi. Jezusova samota je zanj priložnost, ki je ne sme zamuditi. V tisti samoti se mu zdi človek iz Nazareta najbolj ranljiv. A v samoti, lakoti in žeji tistih dni, se Jezus spomni Besede: *Sin*. Izraelci so morali hoditi štirideset dni po puščavi, da so se naučili, kaj pomeni biti sin in ne več suženj. Biti sin pomeni, da imaš izbiro. In svobode Božjih otrok se naučimo samo v preizkušnji, ker v slednji lahko izbiramo. Hudi duh Jezusa preizkuša trikrat. Nato odide, da se vrne ob primernem času – ob uri Jezusovega trpljenja. Zašepeta mu: *Spusti se s križa*. Sovražnik poskuša izkoristiti kair¹ Boga, uro, v kateri je Jezus najbolj ranljiv in izpostavljen. Toda poslušnost Sina Očetu premaga vsako skušnjava.

⊕ Prvi boj se zgodi, ko je Jezus lačen. Okrog njega so le kamni. Hudi duh mu predlaga, naj jih spremeni v kruh. V čem je skušnjava? Kaj je tu slabega? Spremeniti kamen v kruh pomeni spremeniti njegov namen uporabe, in to v lastno korist, za lasten interes. Pa čeprav je lakota resna stvar, Jezus ve, da je treba vsako bitje spremljati do uresničitve smisla, za katerega je bila ustvarjena. Izmed vseh bitij je človek ustvarjen za občestvo z Očetom, za poslušanje njegove Besede in za življenje po njegovi Besedi. Beseda nam potrjuje, da se nam ni treba naprezati in z lastnimi rokami preračunljivo obdelovati stvarstvo, zato da bi iz njega iztrgali vsaj bilko upanja po življenju. *Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo* (Mt 6,33). Hudi duh nas vedno skuša prepričati, da bi kupili to, kar je že naše – Jezus namreč ne pričara kruha, ampak je že on sam Kruh življenja (prim. Jn 6,32-40).

⊕ Drugi boj se zgodi, ko je Jezus poveden v višave. On je zgoraj, vsa ljudstva zemlje pa pod njim. Hudi duh laskavo prigovarja Jezusovemu srcu in ga poskuša zapeljati z močjo oblasti. Tisto, ki jo ima Bog, saj hudi duh Jezusu ponuja moč in slavo. Toda moč in slava pripadata le Bogu (prim. Sal. 96,7) in on ju ne uporablja za gospodovanje, marveč za odrešenje. V prvi

¹ Odločilni trenutek oziroma čas, v katerem deluje Bog.

Bratstvo Evangelii Gaudium – Fraternità Evangelii Gaudium 2022/10

skušnjavi hudi duh Jezusa nagovarja, naj preoblikuje odnos s stvarstvom, v drugi pa ga spodbuja, naj na novo opredeli svoj položaj glede na druge ljudi tako, da bi bil on zgoraj, ljudje pa pod njim. To je skušnjava proti bratstvu. Hudi duh se zaveda, da bi zavezništvo z Jezusom in Jezusovo čaščenje njega pomenilo izključitev drugih. Jezus, ki je resnični čistilec Očeta, ne izgubi kompasa, in tako tudi ne izgubi nobenega od tistih, ki mu jih je Oče dal. Jezus v puščavi ostane služabnik in brat človeštvu – on spodaj, mi vsi pa zgoraj.

∪ Tretji boj poteka v praznini. To je praznina, ki zazeva potem, ko smo preplezali tempelj, dolga leta služili Bogu, zvesto ljubili ljudi in do konca izpolnili svoje dolžnosti. Hudi duh skuša Jezusa tako, da mu šepeta: *Če se vržeš dol, če poletiš, če se prepustiš praznini, ne boš umrl. Bog te bo gotovo rešil. Ti se vrzi, poženi se tja, kamor si nikoli nisi drznil iti ... Bog te bo rešil ... Zares, vrnil se boš nazaj ... To ni nič takega ...* Hudi duh je enoličen. Božji Sin je že slišal te besede. V Ednu so bile zašepetane na uho Evi: *Jejta, ne bosta umrla* (prim. 1 Mz 3). Zgodilo pa se je ravno nasprotno – bila sta mrtva, mrtva od sramu. Ugasnila sta in bila slečena slave. Jezus ne zamenja dostojanstva svojega sinovstva za vznemirljiv polet. Skušnjava se spremeni v greh zaradi naše neumnosti – za krožnik leče izgubimo prvorojenstvo (prim. 1 Mz 27). Ker želimo doživeti vznemirljiv polet.